

รูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์ เรือนจำกลางเชียงใหม่

The Chiang Mai Central Prison's Rehabilitation Patterns for Theft Offenders



ฉัตรชัย อุประแสน¹, ทิพาภรณ์ เยสุวรรณ์², สหัทธยา วิเศษ³

Chatchai Uprasan¹, Tipaporn Yesuwan², Sahathaya Wiset³

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่^{1,2},

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา³

Mahachulalongkomrajavidyalaya University, Chiang Mai Campus^{1,2},

Mahachulalongkomrajavidyalaya University, Phayao Campus³

Corresponding Author, E-mail: chatchai062@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจำนวน 35 คน โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบกึ่งโครงสร้าง รวมถึงการสนทนากลุ่มจำนวน 10 คน โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาวิธีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเรือนจำกลางเชียงใหม่แล้วนำมาพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์แบบบูรณาการ จากนั้น นำเสนอรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการศึกษวิจัย พบว่า 1. รูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในเรือนจำกลางเชียงใหม่มี 2 ประเภท ได้แก่ (1) ผู้กระทำความผิดครั้งแรก เป็นผู้กระทำความผิดด้วยความจำเป็นหรือถูกกดดันตามสถานการณ์ และ (2) ผู้กระทำความผิดซ้ำซากหรือมากกว่า 2 ครั้ง ที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและกลับไปก่อเหตุที่มีลักษณะเดิม 2. ขั้นตอนการพัฒนาแบบการแก้ไขฟื้นฟูแบบบูรณาการ เป็นการนำรูปแบบปัจจุบันมาพัฒนาใหม่โดยนำรูปแบบที่เกิดจากความต้องการของผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์มาศึกษา สัมภาษณ์และ



สังเกตพฤติกรรมจากการอบรมเพื่อนำมาวิเคราะห์และสรุปเป็นกระบวนการและวิธีการรูปแบบใหม่ 3. การนำเสนอรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูที่ได้จากการพัฒนาตามกระบวนการที่ดำเนินการอบรมผู้ต้องขังคดีลักทรัพย์ซึ่งได้รูปแบบที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง องค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัย คือ รูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์ที่มีการอบรมแก้ไขฟื้นฟูตามความต้องการของผู้ต้องขัง การทำกิจกรรมในการพัฒนาจิตใจและการช่วยเหลือเมื่อพ้นโทษออกไป

คำสำคัญ: คดีลักทรัพย์; ผู้กระทำความผิดซ้ำ; ผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์; ผู้ต้องขังเด็ดขาด; รูปแบบการฟื้นฟู

Abstract

This research is an action research based on qualitative research methodology through collecting the data from related documents, in-depth interview with 35 key informants which is used structured and semi-structured interviews, and focus group discussion with 10 key informants. The objectives of this research are to study the rehabilitation of offenders at Chiang Mai Central Prison, to develop an integrated rehabilitation pattern for theft offenders, and to present a rehabilitation pattern for theft offenders at Chiang Mai Central Prison. The data analysis is based on content analysis according to the research objectives.

The results show that 1) there are two types of rehabilitation patterns at Chiang Mai Central Prison: (1) first-time offenders, necessary or pressured offenders and (2) repeated offenders or more than two times who cannot change their behavior and return to their original crimes. 2. The steps for developing the integrated rehabilitation patterns concern with the development of current patterns into a new processes by studying theft offenders' require, interview, and behavioral observation from the training and then analyze and conclude as a new process and method. 3. A present of rehabilitation patterns derived from the development of the theft offender trained process has obtained the new pattern into practice. The body of knowledge from the research is

the rehabilitation patterns for theft offenders with rehabilitation training based on the needs of inmates, activity in mental development, and support after released from prison.

Keywords: Theft Case; Repeated Offender; Perpetrator in Theft; Decisive Inmate; Regeneration Pattern

บทนำ

เรือนจำกลางเชียงใหม่เป็นหน่วยงานในสังกัดของกรมราชทัณฑ์กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลและคำสั่งลงโทษของผู้ที่มีอำนาจทางกฎหมาย โดยรับตัวและควบคุมผู้ต้องขังให้เข้ามาอยู่ในเรือนจำ และให้ประโยชน์ในการอบรม พัฒนาพฤตินิสัย ฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังพร้อมจัดสวัสดิการให้การสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ต้องขัง โดยปฏิบัติตามเป้าหมายของกรมราชทัณฑ์ คือ คืบคนดีสู่สังคม และปกป้องไม่ให้ผู้ต้องขังหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ การปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานเรือนจำและเจ้าหน้าที่ เป็นการแก้ไขบำบัด ฟันฟู พัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งเครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการจัดระบบการบริหารจัดการเรือนจำให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบันผู้ต้องขังในทุกคดี ทางเรือนจำได้จัดให้เป็นแขนงหนึ่งของภารกิจ ในด้านการควบคุมแก้ไข และพัฒนาให้ผู้ต้องขังมีจิตใต้สำนึกที่ดี ละเว้นการประพฤติชั่วร้ายกาจ 5 ข้อ ตามหลักพุทธศาสนา โดยมีเป้าหมายเพื่อไม่ให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษกลับไปประพฤติปฏิบัติเวียนวนหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก การแก้ไขฟันฟูและพัฒนาผู้ต้องขังที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้ร้ายโดยสันดานเป็นงานที่ยากยิ่งเนื่องจากผู้กระทำผิดส่วนใหญ่สะสมพฤติกรรมความคิดและจิตสำนึกในทางที่ไม่ถูกต้องมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นบุคคลที่มีสภาพจิตผิดปกติ คือด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ การจัดรูปแบบแก้ไขฟันฟูเพื่อพัฒนาให้ผู้กระทำผิดได้ปรับเปลี่ยนพฤตินิสัยและความคิดตลอดจนพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้เป็นดังเช่นคนปกติทั่วไป จึงถือได้ว่า มีความยากเป็นพิเศษ ในส่วนคดีลักทรัพย์มีการเริ่มศึกษาหาแนวทางการปฏิบัติทั้งด้านเอกสารและนโยบายเกี่ยวกับทรัพย์ จากข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ตามมาตราต่าง ๆ ที่ให้เรือนจำปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีลักทรัพย์พบว่า ยังไม่มีการอบรมหรือโครงการตลอดจนรูปแบบที่แก้ไขฟันฟูผู้กระทำผิดเกี่ยวกับคดีลักทรัพย์โดยตรงส่วนใหญ่หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานกรมราชทัณฑ์ ได้ดำเนินการแก้ไขฟันฟูเกี่ยวกับเรื่องคดียาเสพติดมากกว่า แต่หลักสูตรโครงการต่าง ๆ เป็นเพียงกรอบนโยบาย

ตามพันธกิจ ซึ่งถือปฏิบัติตามแนวทางการแก้ไขฟื้นฟูสืบต่อกันมาเท่านั้น ดังนั้น จึงควรศึกษาด้านรูปแบบปัจจุบันเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหารูปแบบที่มีความชัดเจน และสามารถให้ผู้ต้องขังปฏิบัติได้จริงจากการศึกษาคั้งนี้ก็ยังพบจุดด้อยของรูปแบบเดิมเป็นการจัดรูปแบบตามนโยบายแต่ผู้ต้องขังไม่สามารถได้เลือกในการปฏิบัติได้ อาจต้องจัดรูปแบบการพัฒนาทั้งด้านอบรม จัดกิจกรรม ปลูกจิตสำนึก เพื่อให้ผู้ต้องขังฟื้นฟูไปสามารถนำไปปฏิบัติได้และประกอบอาชีพได้ตามความต้องการขังในการอบรม อีกทั้งยังมีงานวิจัยของณัฐชนน ธนานุรักษ์วงศ์ (2562) ได้กล่าวว่า สภาพปัญหาผู้กระทำความผิดมีเพียงเจตนาต้องการมุ่งเอาทรัพย์สินนั้นไปจากการครอบครองของผู้ที่ครอบครองเท่านั้น โดยมีได้ค้ำประกันเลยว่า ผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ยื่นให้ซึ่งทรัพย์สินจะมีกรรมสิทธิ์ อีกทั้งประกอบกับอาชีพไม่สามารถเลี้ยงชีพได้ ซึ่งเป็นเหตุผลที่จะต้องนำผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์มาพัฒนาแก้ไขฟื้นฟูเพื่อเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกและแนวทางปฏิบัติตามความต้องการของผู้กระทำความผิดต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการอบรมหรือปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกลุ่มคดีลักทรัพย์อย่างถูกต้องชัดเจน ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นการสร้างรูปแบบใหม่ที่เหมาะสมให้ผู้กระทำผิดหลังฟื้นฟู ไม่ปฏิบัติตนผิดศีลธรรม ฝ่าฝืนแต่เรื่องสุจริต พัฒนาจิตใจให้บริสุทธิ์ ไม่สร้างปัญหาอาชญากรรมในสังคมซ้ำ เรียกว่า ส่งคนดีสู่สังคม อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่แบบบูรณาการ
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่

ระเบียบวิธีวิจัย

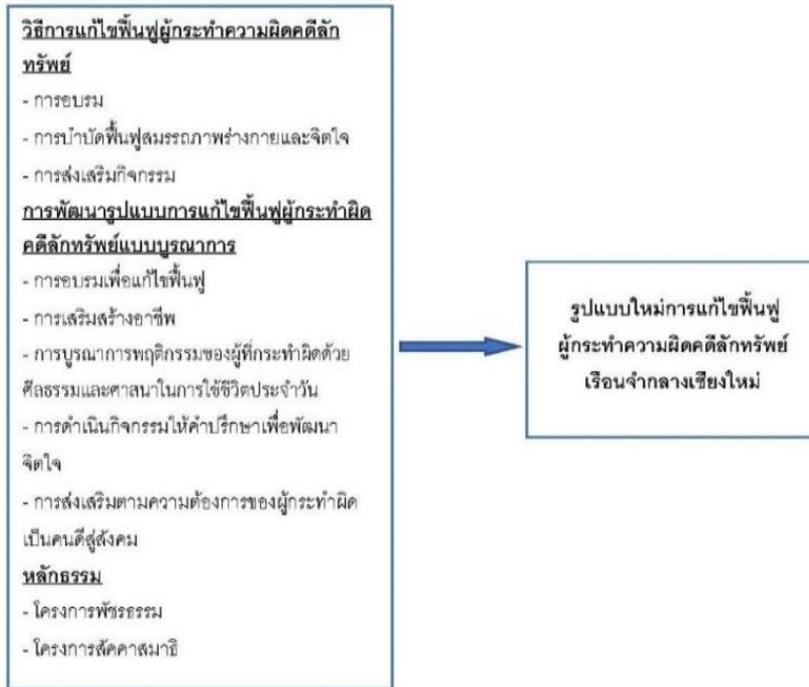
1. รูปแบบการวิจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยต้องประเมินจากการอบรมรูปแบบปัจจุบันก่อนที่จะนำมาเป็นการพัฒนารูปแบบใหม่ โดยการสังเกตพฤติกรรม สัมภาษณ์

จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีลักทรัพย์เท่านั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการแก้ไข
ฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึกแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1
ผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์ จำนวน 20 คน เป็นผู้ต้องขังเฉพาะที่ถูกคำพิพากษาในคดีลัก
ทรัพย์เท่านั้น กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ จำนวน 15 คน เป็นวิทยากรให้ความรู้ เป็น
ผู้ที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับให้ความรู้ภายในเรือนจำกลางเชียงใหม่ และกลุ่มที่ 3
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวน 10 คน เป็นการสนทนากลุ่มที่มาจากหน่วยงานต่าง ๆ
เพื่อให้ได้รูปแบบการฟื้นฟูผู้กระทำความผิด

3. พื้นที่ในการวิจัย เรือนจำกลางเชียงใหม่ เลขที่ 122 หมู่ 6 ตำบลสันมหาพน
อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง
เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะ
สามารถทราบและสังเกตพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่เข้ารับการอบรม หรือทำกิจกรรมใน
รูปแบบปัจจุบันเพื่อพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟู การวิจัยนี้ไม่สามารถดำเนินการใน
แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง และไม่ได้หารายละเอียดก่อนจากการศึกษาข้อมูล
ของเรือนจำ แต่เป็นการสัมภาษณ์ที่ต้องมีข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรม โดยนำ
ประเด็นตามกรอบแนวคิดมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด
คดีลักทรัพย์ 2) แบบการสนทนากลุ่มย่อย เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากคำแนะนำหรือจุด
แข็งจุดอ่อนที่ก่อให้เกิดสิ่งเปลี่ยนแปลงนำไปสู่การพัฒนารูปแบบ โดยมีการใช้กรอบ
แนวคิด ดังนี้



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. การรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินงานปฏิบัติการหารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้ 1) การศึกษาเอกสารข้อมูลรูปแบบปัจจุบัน ปัญหาของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 2) การนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า กำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 รูป/คน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย 3) ขอนหนังสือจากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่ ทั้ง 3 กลุ่ม โดยสัมภาษณ์กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ และกลุ่มที่ 2 ผู้กระทำความผิด ส่วนสนทนากลุ่มย่อยกับกลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญ 4) การจัดเวทีสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 5) สรุปแนวทางพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟู 6) การพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูจากรูปแบบปัจจุบันให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำความผิดในคดีลักทรัพย์ 7) การนำรูปแบบที่ได้จากการพัฒนาแล้วไปใช้ 8) การประเมินรูปแบบที่พัฒนาแล้วจากการสังเกตพฤติกรรมกลุ่มผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เพื่อประเมินความเปลี่ยนแปลงของผู้กระทำความผิดในคดีลักทรัพย์ 9) การนำเสนอรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์ที่ได้มาซึ่งการพัฒนารูปแบบแบบบูรณาการใหม่

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำข้อมูลทั้งที่ได้จากการจัดบันทึกข้อมูล การถอดเทปสัมภาษณ์ รวมถึงภาพถ่าย ทำการจัดระบบหมวดหมู่ เพื่อสรุปประเด็นเกี่ยวกับรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูและการสัมภาษณ์ โดยมุ่งเน้นศึกษาเนื้อหาของการสัมภาษณ์ที่เชื่อมโยงกับรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่ ทั้งนี้ เพื่อสรุปผลแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์และการพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่ พร้อมทั้งนำองค์ความรู้มาสร้างเป็นรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่

ผลการวิจัย

1. รูปแบบวิธีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่ พบว่า เรือนจำกลางเชียงใหม่ มีการบริหารงานที่ในด้านต่าง ๆ ตามบริบทโครงสร้างของเรือนจำเพื่อให้มีความสอดคล้องกับกรมราชทัณฑ์ มีการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และเจ้าหน้าที่ดำเนินงานแบบรัดกุม รวมถึงแบ่งลักษณะหน้าที่ในการบริหารงานได้อย่างชัดเจน ไม่ซับซ้อน และการกระทำความผิดเรือนจำกลางเชียงใหม่สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้ ประเภทที่ 1 การกระทำความผิดครั้งแรก เป็นกลุ่มผู้ต้องขังที่พอจะแก้ไขได้ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่กระทำผิดโดยพลาดพลั้ง ยังไม่ได้ถลำเข้าสู่วงจรอาชญากรรมอาชีพ กลุ่มผู้กระทำผิดครั้งแรกนี้ เป็นกลุ่มผู้ต้องขังที่พอจะแก้ไขได้ โดยเรือนจำได้จัดอบรมเข้าสู่โปรแกรมการแก้ไขต่าง ๆ แต่หลักการปฏิบัติยังไม่เข้มข้น อาจส่งผลหรือมีแนวโน้มทำให้ผู้กระทำผิดครั้งแรกเมื่อกลับออกไปอาจไปก่อเหตุซ้ำเป็นผู้กระทำผิดซ้ำก็เป็นได้ เนื่องจากหากการดำเนินการอบรม ตลอดจนการบำบัดฟื้นฟูและการส่งเสริมกิจกรรมอาชีพต่าง ๆ แก่ผู้กระทำผิดในคดีลักทรัพย์ครั้งแรก ไม่ได้ศึกษากระบวนการในการก่อเหตุแบบเชิงลึก การจัดการอบรมก็อาจจะไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามความประสงค์ และประเภทที่ 2 การกระทำความผิดมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป หรือที่เรียกว่า ผู้กระทำความผิดซ้ำ ผู้ที่เคยกระทำผิดในคดีลักทรัพย์และถูกตัดสินดำเนินคดีในลักษณะเดิม มีสาเหตุที่ทำให้ผู้กระทำความผิดซ้ำคือการกระทำผิดนั้นมา โดยมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ผิดอะไร ใครก็ทำแบบนั้น กระทั่งนำไปสู่การกระทำความผิด ทางเรือนจำได้ปฏิบัติอย่างเข้มงวดโดยการใช้มาตรการควบคุมอย่างเคร่งครัด หรือหากจะบำบัดแก้ไขก็จำเป็นต้องใช้โปรแกรมที่เข้มข้นเป็นพิเศษ เป็นแนวทางที่มุ่งปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม ซึ่งการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเป็นการเฉพาะ อาจแบ่งกลุ่มการทำกิจกรรม เพื่อให้พฤติกรรมการกระทำผิดของผู้ต้องขังเป็นไปตามโปรแกรมของทางเรือนจำ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 1 (2564) กล่าวว่า “ผู้กระทำผิดครั้งแรกนี้มองว่า ยังเป็นผู้ที่สามารถ

แก้ไขฟื้นฟู ไม่ให้กลับไปกระทำผิดอีก ทางเรือนจำกลางเชียงใหม่ได้จัดอบรมฟื้นฟู บำบัดจิตใจ ตลอดจนการส่งเสริมกิจกรรมให้ผู้กระทำผิดเมื่อพ้นโทษออกไปแล้วสามารถไปประกอบอาชีพและสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้” และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 2 (2564) กล่าวว่า “สาเหตุในการกระทำผิดคดีลักทรัพย์ อาจกระทำเพราะมีความจำเป็นที่ต้องการนำทรัพย์ไปเลี้ยงชีพหรือมีความจำเป็นอย่างอื่น จึงต้องลงมือกระทำความผิดลงไป”

2. การพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่แบบบูรณาการพบว่า ต้องพัฒนาโดยมีการเปลี่ยนแปลงส่วนที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อตัวผู้ต้องขัง โดยการนำรูปแบบปัจจุบันมาพัฒนาและนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งมีกระบวนการพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูลในรูปแบบที่ใช้ปัจจุบันว่า มีความสอดคล้องตามที่ผู้วิจัยได้ร่วมศึกษากับผู้เชี่ยวชาญและดำเนินการจัดรูปแบบที่ขาดหายไป และนำข้อสรุปดังกล่าวมาพัฒนารูปแบบเดิมเพื่อให้ได้รูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูใหม่ที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้น 2) การนำผลการศึกษาในรูปแบบปัจจุบันที่ยังมีข้อบกพร่องในกระบวนการปรึกษาผู้เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางการปฏิบัติต่อไป 3) ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญนำไปวิเคราะห์และนำไปสู่กระบวนการรูปแบบใหม่ที่สามารถเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่สมบูรณ์และชัดเจนมากที่สุด 4) การสัมภาษณ์กลุ่มผู้ต้องขังที่เข้ารับการอบรม และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปเสริมเนื้อหาที่มีอยู่ในรูปแบบ และเพิ่มเติมในส่วนที่จัดทำเพื่อพัฒนาเป็นในรูปแบบใหม่ 5) การนำข้อมูลในการจัดหารูปแบบเฉพาะคดีลักทรัพย์ จากคำแนะนำรูปแบบปัจจุบันเพื่อหาจุดอ่อนและจุดแข็งของรูปแบบ เพื่อนำมาสู่การพัฒนาแบบการแก้ไขฟื้นฟูใหม่ 6) จากข้อมูลในการที่จะพัฒนาได้สร้างรูปแบบใหม่เพิ่มเติม เพื่อการพัฒนาแก้ไขข้อมูลการจัดโปรแกรมเดิม โดยเพิ่มการส่งเสริม การอบรมเพื่อฟื้นฟู และการทำกิจกรรมบูรณาการเชิงพุทธ นอกจากนี้ ยังเสนอแนะและให้ความสำคัญในการพัฒนาด้วยการดูแลก่อนปล่อย การให้ความช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์โดยเฉพาะ อันจะนำไปสู่การพัฒนาแบบที่แท้จริง 9) การจัดกระบวนการรูปแบบการพัฒนาแบบใหม่ โดยการเสริมสร้างการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับการปฏิบัติของกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมในคดีลักทรัพย์โดยเฉพาะ และเกิดประโยชน์กับตัวผู้ที่เข้ารับการอบรม โดยมีแบบแผนโครงสร้าง การปฏิบัติ ขั้นตอนและเสริมสร้างความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

3. การนำเสนอรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่พบว่า เป็นการพัฒนารูปแบบเดิมมาสู่รูปแบบในการบูรณาการร่วมกับแนวทางของเชิงพุทธและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพให้กับผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ หรือการ

พัฒนาตามสิ่งที่ผู้ต้องชั่งต้องการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตภายในสังคมโดยความสามารถพึ่งตนเองได้ การจัดกิจกรรมและหาแนวทางร่วมกับผู้เข้ารับการอบรมโดยได้ดำเนินการจากผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่มจัดหารูปแบบที่พัฒนา ซึ่งมีลักษณะบูรณาการร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง 3 ประเภท ดังต่อไปนี้ 1) รูปแบบการอบรมเพื่อแก้ไขฟื้นฟู โดยได้รูปแบบใหม่ในการดำเนินการและได้มาซึ่งความต้องการของกลุ่มผู้ปฏิบัติ ด้วยการแยกวิธีการดำเนินการอบรมเป็นการส่งเสริมการวางเป้าหมายชีวิต และการเสริมสร้างอาชีพตามความถนัด 2) รูปแบบการทำกิจกรรมเป็นการบูรณาการโดยใช้หลักธรรมเชิงพุทธ อบรมศีลธรรมจริยธรรม เป็นการจัดรูปแบบการพัฒนาจิตใจ การวางแผนดำเนินชีวิตของผู้กระทำความผิดด้วยหลักธรรม โดยเริ่มจากการรู้จักตนเองผู้ต้องชั่งในคดีลักทรัพย์ เพื่อเรียนรู้ข้อดี-ข้อเสียของตนเอง การปฏิบัติธรรม การเจริญวิปัสสนากรรมฐาน การฝึกสติ การปรับเปลี่ยนทัศนคติตามหลักธรรม การมีสติปัญญาและความนึกคิด และการอบรมสร้างหลักของความเป็นจริง และ 3) รูปแบบการดำเนินงานช่วยเหลือหลังพ้นโทษ ด้วยหาวิธีการแหล่งทุน เพื่อส่งเสริมให้ผู้ต้องชั่งมีต้นทุนในการต่อยอดอาชีพและปฏิบัติตนด้วยความสุจริตหลังพ้นโทษ และติดตามผลการใช้ทุนเพื่อรายงานผลงานจากการช่วยเหลือต่อไป

อภิปรายผล

1. รูปแบบวิธีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่พบว่า การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 การกระทำความผิดครั้งแรก โดยผู้กระทำความผิดไม่ได้เป็นอาชญากรรมอาชีพ ไม่ได้ทำซ้ำซาก สอดคล้องกับแนวคิดของแสวง บุญเฉลิมวิภาส (2539) ที่ระบุว่า การกระทำผิดซึ่งในบางกรณีผู้กระทำอาจไม่ได้กระทำผิดเอง แต่ได้ใช้บุคคลอื่นที่ไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญาเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดแทน โดยการผิดพลาดไม่ได้ที่จะกระทำผิด และในการกระทำผิดโดยไม่ได้ตั้งใจแต่เป็นเหตุที่กระทำผิดได้ และประเภทที่ 2 การกระทำความผิดมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป ซึ่งเรียกว่า ผู้กระทำความผิดซ้ำ เป็นผู้ที่เคยเข้าสู่กระบวนการแก้ไขฟื้นฟูที่ทางเรือนจำกลางเชียงใหม่ ทั้งสองประเภทนี้มีสาเหตุมาจากการกระทำผิดเพราะไม่มีทุนทรัพย์ในการก่อร่างสร้างตัว นอกจากนี้ ยังมีสาเหตุมาจากรเศรษฐกิจภายในสังคม สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ภายในครอบครัวและเพื่อนซี้ชวนให้กระทำ สอดคล้องกับงานวิจัยของวโรปพัฒน์ มั่นยา และศุภกร ปุญญฤทธิ์ (2563) ที่พบว่า การกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องชั่งในคดีลักทรัพย์มีสาเหตุและแรงจูงใจมาจากเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ กระทั่งไม่สามารถประกอบอาชีพได้ และสภาพแวดล้อมในสังคมไม่ให้

การยอมรับผู้ต้องขังที่ออกไปใช้ชีวิตภายในสังคม จึงเป็นเหตุให้กระทำความผิดซ้ำ และสอดคล้องกับทฤษฎีของมอลท์ (Maltz, 2001) ที่ระบุว่า ผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องขังเป็นบุคคลที่มีปัญหา ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุโดยตรงของพฤติกรรมอาชญากร จึงต้องมีการแก้ไขในการกระทำผิดนั้น ไม่ให้เกิดปัญหาหรือการกระทำผิดอีก

2. การพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่แบบบูรณาการพบว่า การพัฒนารูปแบบแก้ไขฟื้นฟูควรมีรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูในคดีลักทรัพย์โดยเฉพาะ โดยนำรูปแบบของเรือนจำด้านการจัดโปรแกรมการกระทำผิดทางทรัพย์สินมาปรับเปลี่ยนให้เกิดความสอดคล้องตามกระบวนการต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ได้ และพัฒนาให้มีความสมดุล โดยเลือกเฉพาะโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูด้านกิจกรรมการฝึกอาชีพ การให้การศึกษาและการพัฒนาจิตใจ และสร้างรูปแบบที่ตรงตามความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมให้มากที่สุด ซึ่งผู้อบรมต้องได้รับสิทธิในการเข้าร่วมการจัดโครงสร้างการอบรม เพราะการดำเนินการนั้นเป็นการฝึกฝนให้ผู้เข้ารับการอบรมนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง โดยมีแบบแผน โครงสร้าง การปฏิบัติ ขั้นตอนการนำไปสู่กระบวนการที่สอดคล้องกับผู้ต้องขังในกลุ่มของคดีลักทรัพย์ และเสริมสร้างความมั่นคง มั่นคงและยั่งยืนสำหรับการใช้ชีวิตประจำวันหลังพ้นโทษ ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของนิมิต ท้าววานันต์ (2561) พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำควรมีการพัฒนาในขณะที่จำคุกอยู่ในเรือนจำ และให้การติดตามดูแล ช่วยเหลือภายหลังพ้นโทษสู่สังคม การพัฒนาผู้ต้องขังโดยมุ่งเน้นการพัฒนาสุขภาพทางด้านจิตวิญญาณที่สูญเสียไปเพราะการกระทำผิดและปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การสอดแทรกกระบวนการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการดำรงชีวิต การส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของตนเอง รวมทั้งจัดกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของนัทธี จิตสว่าง (2540) ที่กล่าวว่า การพัฒนาเป็นการบำบัดการแก้ไขรายบุคคล ทั้งนี้ เพื่อมุ่งแก้ไขสาเหตุ ข้อบกพร่องที่เป็นเหตุแห่งการกระทำผิด หรือจัดการกระบวนการในการฟื้นฟูที่ดีกว่าเดิม และสอดคล้องกับงานวิจัยของระพีพร หิมะคุณ ศรีสมบัติตระกูล (2559) ซึ่งพบว่า เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ปรับปรุงเจตคติ ความรู้สึก ความคิดและพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโดยปกติสุข ไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก โดยจะคอยดูแล สอดส่อง ช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ในด้านของอาชีพ ด้านจิตสำนึกและการเสริมสร้างเพื่อการพัฒนา

3. รูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่พบว่า การอบรมเพื่อแก้ไขฟื้นฟูได้มาซึ่งความต้องการของกลุ่มผู้ปฏิบัติหรือกลุ่มของผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์ โดยแยกวิธีการดำเนินการด้านการอบรมส่งเสริมบทลงโทษทาง

กฎหมาย อันเป็นการพัฒนาตามรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูแนวใหม่ โดยเน้นความเข้าใจตัวบทของกฎหมาย การอบรมแบบสร้างสรรค์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของกฎหมายในลักษณะต่าง ๆ การอบรมส่งเสริมการวางแผนชีวิตของตนเอง การประดับประดาครอบครัว การหาแนวทางช่วยเหลือ การเสริมสร้างอาชีพตามความถนัด รวมถึงการพึ่งเหตุผลของผู้ต้องขังเพื่อเป็นแนวทางในการฝึกวิชาชีพ นอกจากนี้ ควรส่งเสริมรูปแบบการทำกิจกรรมบูรณาการเชิงพุทธในด้านการปลูกฝังจิตสำนึก โดยใช้หลักธรรมมาบูรณาการกับการปฏิบัติกิจกรรมจริง รวมถึงด้านการส่งเสริมการพัฒนาจิตใจ เช่น กิจกรรมการปฏิบัติธรรมเจริญวิปัสสนากรรมฐาน การปรับเปลี่ยนทัศนคติ การบูรณาการกิจกรรมร่วมกับการพัฒนาจิตใจเพื่อใช้ชีวิตของหลังพ้นโทษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัครกร ไชยพงษ์ และคณะ (2561) ที่พบว่า แนวทางการฟื้นฟูผู้ต้องขังต้องให้การอบรมแก่ผู้ต้องขังอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการส่งเสริมให้การศึกษาและการฝึกวิชาชีพ ซึ่งจะสามารเปลี่ยนทัศนคติของผู้ต้องขังได้ ส่วนการฝึกอบรมวิชาชีพควรมีความหลากหลายตามความสนใจ ทั้งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ทักษะ และต้องสอดคล้องกับประเด็นในการฝึกอบรมแก่ผู้ต้องขัง โดยเฉพาะงานวิจัยนี้เป็นผู้ต้องขังกลุ่มคดีลักทรัพย์ จึงควรเน้นการฝึกและส่งเสริมวิชาชีพตามความถนัด รวมถึงการให้การศึกษา การปลูกฝังและพัฒนาจิตใจให้รู้จักประกอบสัมมาชีพต่อไป ในประเด็นนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนภสร รัตนนันทชัย และคณะ (2563) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมการฝึกทักษะแก้ไขปัญหาลักษณะเฉพาะหน้า การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นด้วยการส่งเสริมการพัฒนาจิตใจ เป็นการสร้างแรงจูงใจที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและจะไม่กระทำผิดซ้ำอีก ซึ่งสอดคล้องในประเด็นการจัดกิจกรรมให้กับผู้ต้องขังคดีลักทรัพย์ อันเป็นการปรับเปลี่ยนและวางแผนชีวิตได้อย่างเป็นรูปธรรมในงานวิจัยนี้ เพราะต้องมีการส่งเสริมการพัฒนาจิตใจและนำมาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาตนเอง รวมถึงการวางแผนชีวิตครอบครัวอย่างยั่งยืนในอนาคต และสอดคล้องกับแนวคิดของรศสุคนธ์ มกรมณี (2550) ในเรื่องแนวทางปฏิบัติในการแก้ปัญหาตามทฤษฎีของแม็กนามารา (McNamara) ในประเด็นวิธีการวางแผนทางเลือกในการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดหรือการจัดทำแผนปฏิบัติที่ส่งเสริมด้านอาชีพระยะสั้นตามความต้องการของผู้กระทำ ความผิด โดยการอบรมและการดำเนินงานต้องให้ผู้กระทำผิดมีความสนใจ และสามารถนำไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จในอนาคตได้ เพราะผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์ต้องการอาชีพที่สามารถนำไปใช้ได้จริงตามความถนัด และสามารถนำอาชีพที่ได้รับการพัฒนาแล้วมาเป็นแนวทางการวางแผนชีวิตหลังพ้นโทษได้

องค์ความรู้จากการวิจัย

รูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการตามขั้นตอนใหม่ ซึ่งมีการพัฒนาจากรูปแบบที่เรื้อรังนำมาใช้ปัจจุบัน นำมาปรับเปลี่ยนการใช้กับผู้ต้องขังกระทำความผิดคดีลักทรัพย์โดยเฉพาะ มีการพัฒนารูปแบบที่มีความสมดุลและความพร้อมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ต้องขังและราชการ จึงได้องค์ความรู้ในการพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟู ประกอบด้วย

1. รูปแบบการอบรมเพื่อการแก้ไขฟื้นฟู คือ ต้องส่งเสริมบทลงโทษทางกฎหมายในเรื่องกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเรื่องกฎหมายอาญาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคดีลักทรัพย์เท่านั้น เป็นการศึกษาวิธีการที่นำมาใช้ในการแก้ไขฟื้นฟูตามขั้นตอนการดำเนินงานของเรือนจำ เลือกรุ่นเป้าหมายผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ส่งเสริมการวางเป้าหมายชีวิต เมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษออกไปต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนชีวิตเพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพจากความต้องการของตนเองเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาของสังคม และสามารถรู้ถึงการปฏิบัติตน ครองตน มีแบบแผน และการเสริมสร้างอาชีพตามความถนัดด้วยการจัดประเภทเพื่อให้สามารถจัดโปรแกรมการอบรมให้เหมาะแก่ผู้ต้องขังแต่ละคนเป็นการเฉพาะ อันเป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีลักทรัพย์ได้อย่างแท้จริง

2. รูปแบบการทำกิจกรรมด้านการส่งเสริมการพัฒนาการปลูกจิตสำนึก โดยใช้หลักการจากโครงการสัจจกตธรรม (สมาธิใจสู่สวรรค์) มาบูรณาการเข้ากับลักษณะของกิจกรรมให้ปฏิบัติได้จริง ส่วนการส่งเสริมการพัฒนาจิตใจที่ใช้หลักการในโครงการพัชรธรรมด้วยการจัดกิจกรรมการปฏิบัติธรรม เจริญวิปัสสนากรรมฐาน การฝึกตั้งสติเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติตามหลักธรรมจากการปฏิบัติ โดยบูรณาการจัดกิจกรรมผสมผสานระหว่างการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาจิตใจและการอบรมตามกระบวนการในการใช้ชีวิตของผู้ต้องขังที่เข้ารับการอบรม

3. รูปแบบการช่วยเหลือหลังพ้นโทษ คือ การอบรมและทำกิจกรรมตามรูปแบบ โดยการประเมินก่อนและหลังการอบรม เมื่อได้รับการประเมินแล้วจะสามารถรู้พฤติกรรมของผู้ต้องขัง จากนั้น หาแนวทางการสร้างความสัมพันธ์หรือพบปะครอบครัวและผู้นำชุมชน เป็นการช่วยให้ผู้ต้องขังมีกำลังใจหลังจากพ้นโทษ อีกทั้งเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ทราบกิจกรรมการแก้ไข ฟื้นฟู และติดตามผลงาน โดยการใช้เทคโนโลยีตามยุคสมัยในการเปิดช่องทางในการรับให้คำปรึกษาในการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ และเยี่ยมติดตามความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังที่ออกไปประกอบอาชีพด้วยทุนที่เรือนจำได้ช่วยเหลือ

องค์ความรู้ที่ได้จากการพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่ดังแสดงในภาพ ดังนี้



ภาพ 2 รูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์

สรุป

รูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์เรือนจำกลางเชียงใหม่เป็นการนำรูปแบบในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังภายในเรือนจำกลางเชียงใหม่มาพัฒนาเพื่อให้มีประสิทธิภาพและเป็นรูปแบบที่ใช้กับผู้ต้องขังคดีลักทรัพย์โดยเฉพาะ เพื่อให้ผู้ต้องขังที่ถูกตัดสินคำพิพากษาในคดีลักทรัพย์ได้มีรูปแบบที่ปฏิบัติได้โดยการปฏิบัติเฉพาะคดี เป็นประโยชน์สูงสุดของแนวทางราชการ ประกอบด้วย 1. การนำวิธีการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดของเรือนจำกลางเชียงใหม่มาพัฒนาเพื่อหาจุดเด่นจุดอ่อนของรูปแบบปัจจุบันเพื่อปรับเปลี่ยน เพิ่มเติมในสิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข ในการใช้ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์ และนำองค์ความรู้ที่ได้จากข้อมูลมาพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างเสริมรูปแบบตามผลสัมฤทธิ์ เป็นแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังทุกกลุ่มของคดี 2. การพัฒนารูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์ เป็นการสร้างรูปแบบที่มีความต้องการของผู้ต้องขังให้มากที่สุด ซึ่งผู้ต้องขังได้รับสิทธิในการเข้าร่วมการจัดโครงสร้างในการอบรม เพราะการดำเนินการในรูปแบบที่ได้มานั้น มีการอบรม การจัดกิจกรรม และการช่วยเหลือ เป็นการฝึกฝนแบบบูรณาการเพื่อให้ผู้ต้องขังพัฒนาตนเอง

และเกิดประโยชน์ มีแบบแผน โครงสร้าง การปฏิบัติ ขั้นตอนการนำไปสู่กระบวนการ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในกลุ่มของคดีลักทรัพย์ 3. การ จัดรูปแบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดคดีลักทรัพย์ โดยการปฏิบัติตาม กระบวนการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและได้เสริมสร้างความต้องการในการจัดระบบขั้นตอนที่ สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง และสามารถนำมาพัฒนากับผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับการ ปฏิบัติตามลักษณะรูปแบบ ทั้งการเสริมสร้างด้านการอบรมของบทกฎหมายเฉพาะคดี การวางเป้าหมายชีวิต อาชีพตามความต้องการของผู้ต้องขัง การพัฒนาศักยภาพด้าน การพัฒนาจิตใจ ปลุกจิตสำนึกด้วยการบูรณาการเชิงพุทธเข้ามาขัดเกลา และการ ช่วยเหลือผู้ต้องขังที่ต้องการทุนหรือต้องการความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐชนน ธนารักษ์วงศ์. (2562). *ปัญหาในการแบ่งแยกความผิดฐานลักทรัพย์กับความผิดฉ้อโกง*. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นภสร รัตนนันทชัย และคณะ. (2563). กระบวนการการพัฒนาสันติภาวะของผู้ต้องขัง กระทำผิดซ้ำ: กรณีศึกษาเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 8 (3), 882-896.
- นันทิ จิตสว่าง. (2540). *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช.
- นิमित ท้าววานันต์. (2561). การพัฒนาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง ไร้ญาติ. *รายงานการวิจัย*. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 1. (2564). นักทัณฑวิทยาชำนาญการเรือนจำกลางเชียงใหม่. *สนทนากลุ่ม*. 10 พฤศจิกายน.
- ผู้ให้ข้อมูลหลักคนที่ 2. (2564). นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานปฏิบัติการกรมพัฒนา ฝีมือแรงงาน เขต 19 จังหวัดเชียงใหม่. *สนทนากลุ่ม*. 10 พฤศจิกายน.
- รสสุคนธ์ มกรมณี. (2550). ทฤษฎีการแก้ปัญหาและแนวปฏิบัติพื้นฐาน. *วารสาร การศึกษาไทย สวัสดิการสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา*. 4 (30), 41-45.
- ระพีพร หิมะคุณ ศรีสมบัติตระกูล. (2559). แนวทางการบริหารงานคุมประพฤติเชิง พื้นที่โดยการแบ่งเขตพื้นที่เพื่อดำเนินงานคดีสอดส่องฟื้นฟูและการจัดกิจกรรม แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดและบูรณาการประสานจับกุมผู้กระทำความผิดเงื่อนไข. *รายงานการวิจัย*. สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดสระแก้ว กรมคุมประพฤติ.

- วรพัฒน์ มั่นยำ และศุภกร ปุญญฤทธิ. (2563). สาเหตุและแนวทางการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์: กรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดปทุมธานี. *วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก*. 6 (3), 74-83.
- แสวง บุญเฉลิมวิภาส. (2539). *หลักกฎหมายอาญา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- อัศกร ไชยพงษ์ และคณะ. (2561). แนวทางการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังในเรือนจำคดีความมั่นคงจังหวัดชายแดนใต้. *วารสารกระบวนการยุติธรรม*. 11 (2), 83-95.
- Maltz, M. D. (2001). *Recidivism*. Orlando, Florida: Academic Press.